

taller de creació

PAISATGES PEDALATS

Antoni Sant i Blanc (Barcelona, 1957) és pare de família nombrosa i advocat. Professor universitari, ha estat fundador de l' Escola de Pràctica Jurídica a Girona i de la Comissió de Normalització del Català a la Justícia. Les seves grans aficions són la bicicleta, el Barça i els llibres. Ha col·laborat en diverses publicacions (*El Punt*, *Catalunya Today*) i ha fet crítica literària durant més de cinc anys a la revista cultural *Lletres a Plom*. Actualment, és un dels promotors d'un grup planià que de tant en tant fa tertúlia al Restaurant El Pati Blau, de Girona, amb algun convidat il·lustre.

>> **Antoni Sant i Lluís Mateu,** autors d'aquest taller de creació.

Units pel pedal i la bona taula

Les aquarel·les reproduïdes en aquest taller de creació recreen els paisatges gironins que ha recorregut una colla ciclista. Cada dissabte i diumenge a les vuit del matí, faci fred o calor, la colla ciclista-gastronòmica del 5x10 surt de la plaça de l'Església de Salt a fer una passejada pels boscos i turons del voltant fins a entaular-se puntualment a les deu a Can Pitu del Mas Llunés o a Can Ribes de Sant Gregori. En la

foto apareixen abans de començar la pedalada cap al Mas Salvador de Romanyà per fer la calçotada, una de les seves cites obligades anuals. A l'estiu, a la primavera de l'agost, la colla organitza un viatge per pedalar durant una setmana per aquests mons de Déu. I quan l'hivern treu el nas, pugen a fer el pessebre a Santa Lena, la seva muntanya sagrada, on tots els membres han estat investits.

> **Il·lustracions: Lluís Mateu i Riera** (Salt, 1943). Pintor, escultor, dibuixant. Va fer la seva primera exposició el 1968, i des de llavors n'han seguit moltes d'individuals i de col·lectives. Ha impartit coneixements i experiències a l'Escola de Belles Arts de Salt durant 10 anys. Ha publicat dos llibres d'humor. Ha fet pintura mural de gran format i té dos grups escultòrics en espais públics. És aficionat a les excursions en bicicleta, sortides que sovint aprofita per a la pràctica artística que més li agrada: pintar a l'aire lliure d'una manera fresca i directa.

El Bassegoda (Alta Garrotxa)

Els ciclistes travessen el vell pont sobre el riu Llierca, amb el Bassegoda omnipresent, immersos en el puja i baixa esgotador de l'Alta Garrotxa, que, quan sembla que s'acaba, torna a començar.

Santa Lena

(Gironès)

Cada any, quan
l'hivern treu el
nas, els de la
colla Cincperdeu
pugen a l'ermita
per cantar un
goig a santa Lena;
després, encenen
foc i el vi i les
viandes corren
entre gemecs
d'alegria per
celebrar el Nadal
que s'acosta.

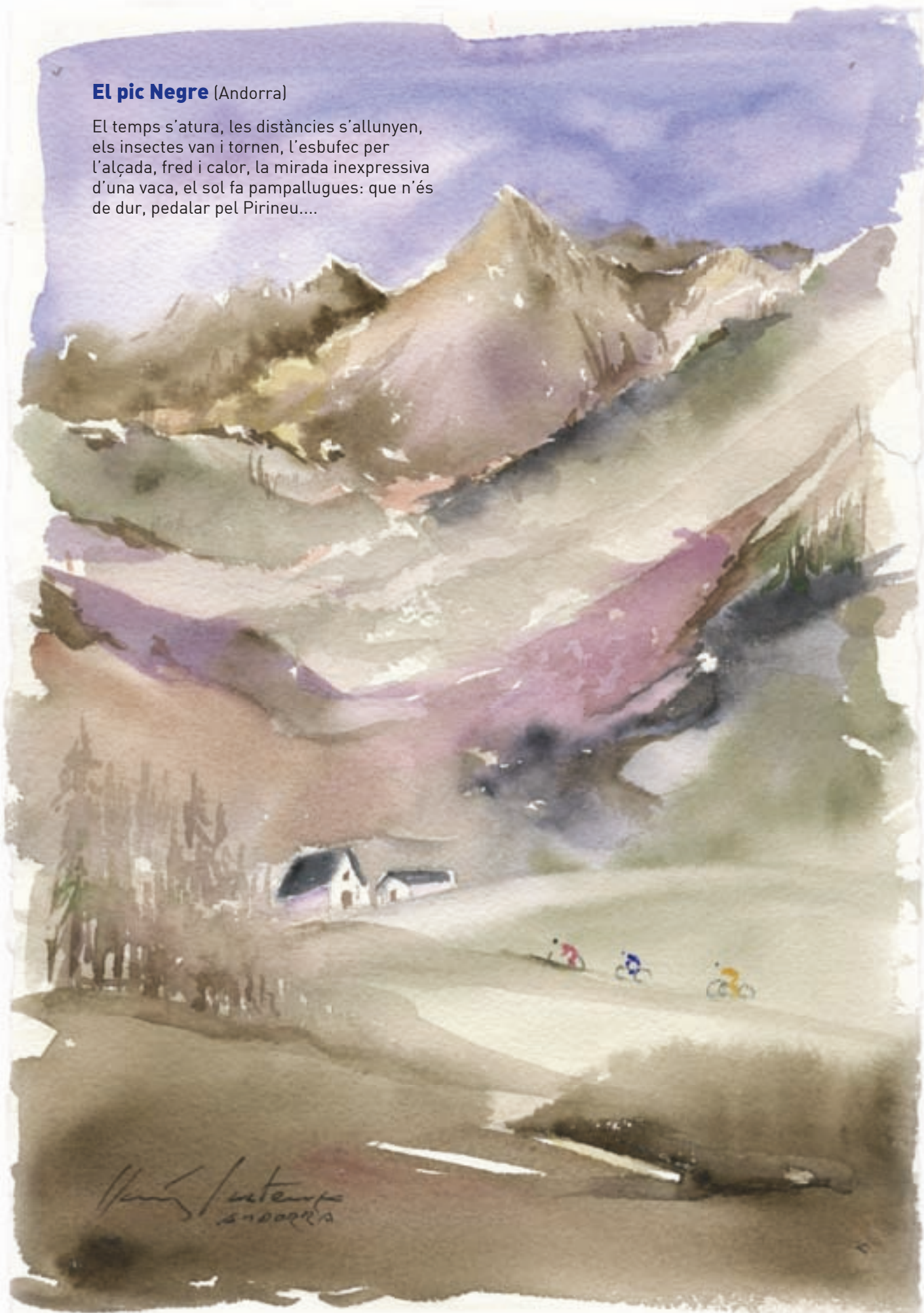
Hortmoier (Garrotxa)

El camí va seguint suaument la llera de la riera d'Escales fins a arribar al peu del pic de les Bruixes, on de sobte la plàcida passejada deixa pas a un abrupte corriol que obre els ulls dels ciclistes a una dificultat oblidada.

El pic Negre (Andorra)

El temps s'atura, les distàncies s'allunyen,
els insectes van i tornen, l'esbufec per
l'alçada, fred i calor, la mirada inexpressiva
d'una vaca, el sol fa pampallugues: que n'és
de dur, pedalar pel Pirineu....

Antoni Gual
ANDORRA

Puig d'Afrou (Guilleries) —a dalt a l'esquerra—

A final de novembre, pedalant entre grisos i quan el bosc ja fa olor d'hivern, els ciclistes remunten la costa cap a aquest balcó de la Celleria on diuen que l'emperador Carlemany va quedar extasiat davant les tres valls que s'obrien als seus peus.

Finestres (Vall del Llémèna) —a dalt a la dreta—

El paisatge ja s'ha vestit de primavera i un dolç ponent acompanya els ciclistes en el frondós camí cap al castell del Moro, porta de la Garrotxa i talaia privilegiada on el majestuós Canigó se'ns fa present.

Rupit (Osona) —a l'esquerra—

Sota el salt de Sallent de Rupit, l'aigua cau vertiginosa per l'espadat, els ciclistes abandonen la impossible pedalada i caminen lentament per vèncer el pedregam esquerp.

Collsacabra (Cabrerès)

La sensació de vertigen es va fent viva a mesura que el ciclista s'adona que pedala al llindar dels cingles que a poc a poc van emergint de la boira amb la misteriosa solemnitat d'una obertura wagneriana.

Alta Garrotxa

Submergits en els aspres feréstecs i encerclats per espadats i torrenteres, arribem al pas dels Lliberals, on notem un calfred a l'espina: és la mirada de l'esparver que ens vigila....

El Ter (Gironès)

Els ciclistes avancen entre la clara fosc dels arbres de ribera, assaborint la flaire dolça dels til·lers, mentre, sense adonar-se'n, compassen la pedalada a la pausada marxa del curs del riu.

